

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ, ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 8. априла 2013.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ
ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

27. фебруара 2013; одлуком Наставно-Научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцјену подобности докторанда-кандидата и предложене теме: НАСТАЈАЊЕ И РАЗВОЈ ДИДАКТИЧКЕ ПОЕЗИЈЕ У СРПСКОЈ КЊИЖЕВНОСТИ ИЗМЕЂУ БАРОКА И РОМАНТИЗМА

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Душан Иванић, ред. професор, Нова српска књижевност, 1997, Филолошки факултет, Београд
2. Никола Грдинић, ред. проф., Нова српска књижевност, Филозофски факултет, Н. Сад
3. Драгана Вукићевић, ванр. проф., 2011, Нова српска књижевност, Филолошки факултет, Београд

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Др Александра (Мирослав) Павловић, рођена је 14. јула 1959. године у Београду; основне студије је завршила на Филолошком факултету у Београду, 1982. године (Група за југословенске и општу књижевност); магистарске студије је окончала одбраном рада «Жанровски систем школе «објективне лирике» на Филолошком факултету у Београду, 1989. године. Усавршавала се у Универзитетском европском центру у Нансију (1982-1983); потом радила као професор српског за странце и у основној школи (Београд, Вршац). Од децембра 1987. ради у Универзитетској библиотеци «Светозар Марковић» (Београд) на мјестима информатора за хуманистичке науке, а од 2002, на пословима везаним за међубиблиотечку позајмицу са иностранством. Јула 2010. је одбранила докторску дисертацију на Катедри за библиотекарство и информатику, *Међубиблиотечка позајмица у Србији: развој и трансформација у складу са трансформацијом комуникационог система у науци.*

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Др Александра Павловић је објавила у коауторству двије монографије (*Манастир Жича*, Краљево, 1988; *Библиографија манастира Ариље*, Бг 2002) и шест радова (критика и студија) о српској књижевности 19. вијека:

1. «Један Стеријин панегирик», *Знак*, 14/19 (1985), с. 3-5.
2. «Научни састанак слависта у Вукове дане», 17/1-5 (1989), *Књижевна историја*, 21/79-80 (1989), с. 93-95.
3. *Српско грађанско песништво: огледи и студије*, Н. Сад 1988, *Књижевна историја*, 22/83-84 (1990), с. 119-121.
4. «Метрички обрасци и употребе у оди `школе објективне лирике`», *Књижевна историја*, 29/102 (1997), с. 159-182.
5. «Поетика објективне лирике», *Свеске* (1997), с. 106-111.
6. «`Друштво мртвих песника`: рационалистичка филозофија школе објективне лирике, у: *Традиција просвећености и просвећивање у српској периодици*, Београд (у штампани).

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Из увида у биографију и библиографију кандидата (магистратура из области српске књижевности 18. и 19. вијека, више радова о пјесничким врстама у српској књижевности тога доба) комисија закључује да кандидаткиња, др Александра Павловић, испуњава услове за израду предложене теме.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА:

За ментора је предложен др Душан Иванић ред. проф. Филолошког факултета у Београду, Катедра за Српску књижевност с јужнослов. књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Модели књижевног говора: из историје и поетике српске књижевности. – Београд: Нолит, 1990.
2. Облик и вријеме: студије из историје и поетике српске књижевности. - Београд: Просвета, 1995.
3. Огледи о Стерији. – Београд: Друштво за српски језик и књижевност, 2007.
4. Ка поетици српског реализма (у коауторству са Драганом Вукићевић), Београд: Завод за уџбенике, 2007.
5. Ка генези српске поезије : (прегледи и студије). – Београд: Лицеј, 2011.

Комисија сматра да проф. др Душан Иванић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Српска књижевност 18. и 19. вијека.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да радни назив тезе одговара циљу истраживања (НАСТАЈАЊЕ И РАЗВОЈ ДИДАКТИЧКЕ ЛИРИКЕ У СРПСКОЈ КЊИЖЕВНОСТИ ИЗМЕЂУ БАРОКА И

РОМАНТИЗМА), предлажући да се само унеколико поједностави и сведе на формулацију која у основи обухвата и настајање: РАЗВОЈ ДИДАКТИЧКЕ ЛИРИКЕ У СРПСКОЈ КЊИЖЕВНОСТИ ИЗМЕЂУ БАРОКА И РОМАНТИЗМА.

2. предмета (проблема) истраживања

Предложена тема /предмет истраживања обухвата изузетно значајан, често доминантан жанр српске поезије 18. и прве половине 19. вијека: настајање и развој тога жанра од почетака нове српске књижевности, преко барока, класицизма, сентиментализма, до тзв. школе објективне лирике и предромантизма. У току епохе романтизма овај жанр се маргинализује или повлачи из водећих пјесничких врста (даље се остварује у поезији за дјецу и сл. областима књижевне ријечи). Кандидат истражује историјскопоетичке оквири ове врсте, рачунајући на њену традицију, компаративне везе, метапоетичке аспекте, основне аксиолошке аспекте. «Проблем дидактичког» обухватиће се теоријским анализама, успоставиће се историјскопоетичка тежишта жанра, а потом на грађи српске поезије од барока до романтизма описати успостављање модела ове врсте и дати његове основне трансформације у поменути периодима/правцима.

Опис теме:

Предложена тема обухвата дидактичку лирику/поезију у српској књижевности од барока до романтизма. Циљ претпоставља утврђивање основних обиљежја овог жанра у контексту српске поезије тога времена, издвајање од других жанрова, изучавање динамике, трансформације и конститутивних чинилаца ове врсте (мотиви, стил, тематика, ставови) кроз више праваца/стилова и периода српске књижевности.

Предложена тема (уз образложење које је кандидаткиња дала) истраживаће се на савременим методолошко-теоријским оријентацијама у науци о књижевности и на основама које су постављене у српској књижевној историографији.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидаткиња је приложила библиографију са девет библиографских јединица (искључујемо овдје преводе стручне литературе и белетристике), од којих су три библиографске, а осталих шест (студије, критике, прикази) обухватају теме релевантне за истраживања обухваћена предложеном докторском дисертацијом. Овдје наводимо најзначајније јединице:

1. «Један Стеријин панегирик», *Знак*, 14/19 (1985), с. 3-5.
2. «Научни састанак слависта у Вукове дане», 17/1-5 (1989), *Књижевна историја*, 21/79-80 (1989), с. 93-95.
3. *Српско грађанско песништво: огледи и студије*, Н. Сад 1988, *Књижевна историја*, 22/83-84 (1990), с. 119-121.
4. «Метрички обрасци и употребе у оди `школе објективне лирике`», *Књижевна историја*, 29/102 (1997), с. 159-182.
5. «Поетика објективне лирике», *Свеске* (1997), с. 106-111.
6. «`Друштво мртвих песника`: рационалистичка филозофија школе објективне лирике, у: *Традиција просвећености и просвећивање у српској периодици*, Београд (у штампи).

4. Циљеви истраживања

Дисертација треба да на савременим књижевнотеоријским основама и на досадашњим књижевноисторијским резултатима опише дидактичку лирику у српској књижевности од барока до романтизма: да утврди њено настајање, изворе, компаративне везе, основне форме, динамику/промјене, њену функцију и њене естетске чиниоце.

Хипотезе

Полази се од става да се ова врста лирике почиње стварати на граници старе и нове српске књижевности (почетком 18. вијека), да потиче од водећих или значајних аутора српске поезије (З. Орфелин, А. Везилић, Л. Мушицки, П. Соларић, Ј. Хаџић, Ј. С. Поповић, Н. Грујић, Ђ. Малетић, Љ. П. Ненадовић и др.) и да пролази језичке, морфолошке и поетичке мијене карактеристичне за српску књижевност Доситејевог и Вуковог доба. Постепено се конституише као посебна врста и дијели неке од особина (форме, ставови, обликовање) с другим врстама лирике.

5. Очекивани резултати

Рад треба да утврди и опише основни корпус српске дидактичке лирике, њене водеће ауторе, конституисање жанра и његову трансформацију током књижевноисторијских процеса у српској књижевности 18. и прве половине 19. вијека.

6. План рада

1. Постављају се општи књижевнотеоријски оквири дидактичке лирике као врсте код нас и у европској књижевности, одн. литературама које су битно утицале на нашу поезију.
2. На основу постављених мјерила жанра истражује се процес конституисања дидактичке лирике у српској књижевности.
3. Утврђује се основни корпус дјела и круг аутора ове врсте.
4. Утврђује се специфичност дидактичке лирике у односу на друге врсте и у односу на европски контекст.
5. Истражују се преобразбе на основним нивоима структуре (теме, мотиви, облици, позиција пјесничког субјекта, позиција читаоца/примаоца или објекта обраћања).
6. Аналитички се процјењује књижевнокритичка и књижевноисторијска рецепција ове врсте српске лирике.
7. Даје се попис основних извора (истраживачке грађе) и избор из литературе.

7. Методе истраживања

Дисертација ће се заснивати на водећим методама историје књижевности/науке о књижевности (генетичка, морфолошка, структурална, компаративна, прозодијска/версификацијска, семиотичка, стилистичка, жанровска, филолошка, библиографска истраживања). У садејству ових метода и поступака може се очекивати адекватан резултат. У прилогу пријави кандидаткиња даје прелиминарни списак стручне литературе (23 јединице на страним језицима и 19 јединица на српском).

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА
НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидаткињи, комисија констатује да је др АЛЕКСАНДРА ПАВЛОВИЋ подобна за израду докторске дисертације.

Такође, према постављеним циљевима и очекиваним резултатима, комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области науке о књижевности - историје српске књижевности.

На основу података о предложеном ментору, констатује се да је др Душан Иванић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

С обзиром на све што је наведено, комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцјену о подобности кандидата и предложене теме докторске дисертације - РАЗВОЈ ДИДАКТИЧКЕ ЛИРИКЕ У СРПСКОЈ КЊИЖЕВНОСТИ ИЗМЕЂУ БАРОКА И РОМАНТИЗМА, а да се за ментора именује др Душан Иванић, ред. проф. Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. проф. др Душан Иванић, Филолошки факултет, Београд
2. проф. др Никола Грдинић, Филозофски факултет, Н. Сад
3. проф. др Драгана Вукићевић, Филолошки факултет, Београд

